

DOPIŠ PRO TEBE

STRÝCOVY RADY . . .

5/81

V dopisech zkušeného dábla nezkušenému autor vtipně odhaluje praktiky, které užívá zlý duch k našemu zničení. V této kapitole píše o důležitosti hesel a frází, aby se udusila v člověku schopnost a ochota přemýšlet a tak dojít k Bohu, kterého dábel nazývá NEPŘÍTEL.

MILÝ ČERVOTOČI, ovlivňuješ sice svého chlapce při volbě četby, vybíráš mu za přátele nevěrce, ale myslíš, že ho NEPŘÍTEL přestane ovlivňovat, budeš-li na něho působit rozumovými důvody? Před staletími věděli lidé přesně, co a kdy bylo dokázáno, tomu věřili a podle toho žili. Ale dnes tisk, film, televize, četba všechno důkladně promíchaly. Od mládí víří tvému chlapci v hlavě tucty » názorů«, které si vzájemně odporují. Už nehledá pravdu nebo lež, ale považuje věci za » akademické« nebo » praktické«, » zastaralé« nebo » pokrokové«, » moderní« nebo » tradiční«.

Ne rozumové důkazy, ale HESLA A FRÁZE nám pomáhají, aby se chlapec nepřiblížil k víře a k Církvi. Nemař čas přesvědčováním o pravdivosti nevěry! Snaž se, aby považoval nevěru za odvážnou a pokrokovou, za filosofii budoucnosti, za něco moderního a důležitého! Jakmile se totiž něco začne dokazovat rozumem, přesune se boj na území NEPŘÍTELE.

Ten je totiž PRAVDA a má rozumové důkazy, kdežto propagandu, zaměřenou na » praktický život«, ovládá od pradávna NÁŠ OTEC V HLUBINÁCH (tj. vůdce duchových bytostí-andělů, kteří se kdysi vzbouřili proti Bohu). Začneš-li něco dokazovat, probudíš rozum svého chráněnce a začne-li přemýšlet, kdo ví, k jakým závěrům dojde? I kdyby se ti snad podařilo překroutit a zmást pochod jeho myšlenek tak, aby věřil nám, upne pozor-

nost k rozumovým pravdám a ty ho odvrátí od smyslových zkušeností. Veď však jeho pozornost právě k těmto smyslovým zkušenostem. Aby je považoval za »jediný pravý život«. Potlač v něm všechno, co ho podněcuje k úvahám, co vlastně »skutečný život« je.

Tvůj hoch není ryzí duch jako ty. Nebyl jsi nikdy ohavnou lidskou stvůrou NEPŘÍTELE, proto nechápeš, jakými jsou otroky zvyku. Jednou jsem se staral o neznaboha, který trávil většinu času nad knihami v muzeu. Jednou jsem viděl, jak se jeho myšlenky při četbě začínají pohybovat směrem k NEPŘÍTELI. Ten byl ovšem hned na místě. Už už jsem viděl, jak se má dvacetiletá práce hrouť. Neztratil jsem však hlavu. Kdybych byl zachraňoval situaci rozumovými důvody, byl bych ztracen. Zachytil jsem svého chráněnce na místě, které bylo úplně v mé moci – totiž přivedl ho na myšlenku, že by se měl jít najíst.

NEPŘÍTEL mu však zřejmě vnuknul, že to, co se v něm děje, je důležitější než jídlo. Sami neslyšíme všechno, co říká NEPŘÍTEL našim svěřencům, ale tušil jsem to. Rychle jsem mu pošeptal: » Je to důležité, ale pustíme se do toho po jídle se svěží myslí! « Jakmile se octnul na ulici, měl jsem vyhráno. Skočil s novinami do autobusu a už jsem mu vštípil přesvědčení, že z knih se někdy zrodí v mozku divné myšlenky, stačí však trochu skutečného života – tím myslel chlapce s novinami a autobus – a člověk pozná, že tyto » myšlenky « jsou hloupé. Teď už ho máme šťastně u NAŠEHO OTCE V HLUBINÁCH.

Tušíš, co je důležité? Vštípíme-li lidem naše názory, je pro ně skoro nemožné věřit v neobvyklé věci – pokud mají všední věci před očima. Stále ho přesvědčuj o » skutečnosti viditelných věcí « tj. těch, které vnímá smysly. Proti křesťanství nebojij vědou – aspoň ne opravdovou vědou! Potom by uvažoval o skutečnostech, které nemůže uchopit rukama ani spatřit očima. Mezi moderními fyziky je dnes pro nás řada bolestných případů!

Kdyby se však chtěl za každou cenu věnovat vědě, tedy nikdy ne vědě exaktní, nýbrž např. sociologii nebo hospodářství nebo psychologii. Nedopusť, aby se odchýlil od » pravého života «, aby pochopil, že za všedními, viditelnými věcmi existuje jiná, důležitější skutečnost. Nejlepší je, když vědecká díla vůbec nečte. Ať si myslí, že všechno ví a že to, co podchytnul při náhodném rozhovoru nebo četbě, je » výsledek nejnovějších výzkumů «. Nezapomeň, že existuješ proto, aby sis z něho dělal blázna!

Tvůj milující tě strýc ZLOTŘILEC

V druhém dopise nabádá zlý duch Zlotřilec svého synovce Červotoče, aby lidi odnaučil myslet, aby je udržoval v pýše a ješitnosti a vzbuzoval v nich odpor k vnějším formám Církve.

MILÝ ČERVOTOČI, co se to dovídám? Tvůj chlapec se stal křesťanem! To si odpykáš! Ale zoufat nemusíme. U nás jsou stovky duší, které pobýly nějaký čas v táboře NEPŘÍTELE, ale nakonec jsme je dostali přece jen my.

Tedy dávej pozor. Tvůj chlapec má různé zvyky a zlozvyky, tělesné i duševní. Ty nám pomohou. Nejlepším spojencem je Církev sama. Ne ta, kterou vidíme my a která se rozprostírá nad prostorem a časem, zakotvená ve věčnosti, hrozná jako silné vojsko. Před tou se třesou i naši nejstatečnější. Ale o této Církvi většina křesťanů nemá ani tušení.

Vidí jen vnější věci. Nevkusný, špinavý kostel. Chlapíka, který rozdává ohmatané brožurky s nábožnými frázemi nebo hloupými básničkami. Ušmudlanou babku, páchnoucí kuličkami proti molům a drmolíci neustále růženec, zatím co oči jí rejdí po kostele. Vedle něho sedí soused, s kterým se pohádal. Už to mu kostel zprotiví – tak jsou hloupí tihle ohavní lidé! Vpředu se kočkují děti. Zpívají se nehezke písně bez melodie. Varhaník hraje pomalu nebo rychle nebo falešně. Vodnaté kázání bez hlavy a paty. Kazatel s červeným nosem nebo plešatý nebo s podbradkem nebo bradavicí nebo krátkozraký, příliš tlustý, příliš hubený nebo příliš normální.

Tvůj chlapec neuvažuje o tom, že sousedům křivdí, že babka nám také svým růžencem škodí, že nezáleží na kostele, ale na místě, kde bydlí NEPŘÍTEL – i kdyby to byla kůlna nebo vězení – že chlapík s brožurkami je obětavý, prostý člověk. Vidí jen to vnější. Netuší, že kněz je úplně ve službách NEPŘÍTELE už tím, že ho přivolává na oltář, že skrze něho odpouští NEPŘÍTEL ohavným o hloupým lidem to, co by je přivedlo do naší náruče – totiž hříchy. Jsou-li lidé oblečeni moderně, řekne si, že jsou světáctí, jsou-li ve staromódních šatech, napadne mu, že víra je něco zastaralého, co nejde s dobou. Prostě starej se, aby jeho představy o Církvi, o víře, o náboženství zůstaly mlhavé, aby nepřemýšlel o tom, jaký má být křesťan v nitru. Pak ti bude veselo, protože si tvůj hoch bude myslet, že vidí jasně a nebude tušit, že je to jas pekla.

Hlavně aby v prvních týdnech po svém obrácení zažil hodně zklamání! NEPŘÍTEL tato zklamání po nějaké době blaženosti

dopouští. Tvůj chlapec je jako novomanžel – po líbáncích přijdou všední dny života s Církvi, s NEPŘÍTELEM. Zklamání, přechod od vysněného obrazu k namáhavé činnosti. Protože NEPŘÍTEL má divný rozmar, chce, aby ho lidští červíčkové milovali » svobodně « a tak mu také » sloužili « – jako jeho děti, představ si! – riskuje tento přechod a zklamání. NEPŘÍREL zneuctil a zneuctívá celý duchovní svět svým nepřírozeným spojením s těmito dvounohými zvířaty. Nechce, aby šli k němu jen z citu, nálady či zvyku, ale ze svobodné vůle! A zde je naše ohromná příležitost, dostat ty lidské stvůry zpět do naší moci!

Překonají-li ovšem počáteční nechuť, zklamání a obtíže, pak je to pro nás zlé. Každým vítězstvím vůle se zmenšuje jejich závislost na citu – a pak jsou stále bezpečněji ozbrojeni proti našim pokušením.

Tedy předpokládejme, že lidé v kostele, kněz u oltáře, mu nedají rozumový, nýbrž citový důvod ke zklamání. Ukáže-li se např., že kněz je lakomec – nebo dokonce odpadne – ach, to blaho pro nás! – že namalovaná panička vedle něho klame manžela či špatně vychovává děti, ulehčí nám tito naši spolupracovníci náš úkol – sláva jim!

Starej se hlavně, aby mu nenapadlo: » Když se sám považuji i se svými chybami za dobrého křesťana, proč by chyby sousedů v kostelní lavici či chyby kněze měly dokazovat, že náboženství je jen pokrytectví a podvod?! «

Lidem to na štěstí nenapadne – nebo jen zřídka. Proč? Protože se jim nechce myslet a ani myslet neumějí.

Jen ho vezmi do práce a uvidíš! Není ještě dlouho v táboře NEPŘÍTELE a o skutečné pokoře nemá ani tušení. Klečí sice, bije se v prsa a říká: » Pane, nejsem hoden ... «, ale je to jen papouškování. V nitru se nadýmá, jak je dokonalý – chacha!! Jen ho při té myšlence udržuj. Pýcha – zvláště tahle skrytá – je odlesk naší milé vlasti v hlubinách!

Mnoho` zdaru Ti přeje tvůj strýc ZLOTŘILEC

Své dotazy a připomínky pište na adresu :

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8026 Zürich